

Р Е Ш Е Н И Е

№ 51

гр. Перник, 05.04.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на осми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При участието на секретар протоколиста И.И.*** по докладваното от съдията Георгиева административно дело № 10 по описа за 2013г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от ЗМВР във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от И.Б.И.,*** против Заповед рег. № 869 от 13.12.2012г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник, с която е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител от МВР. В жалбата се излагат съображения, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, като постановена в нарушение на административно производствените правила и при несъобразяване с материално правни разпоредби на закона. С оглед на това се прави искане за отмяната ѝ. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата ОД на МВР гр. Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага съображения, че процедурата от дисциплинарно разследващия орган е проведена последователно и законосъобразно, поради което заповедта е съобразена с материалния и процесуален закон. С оглед на това пледира за оставянето ѝ в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Видно от отразеното върху самата заповед, същата е получена лично срещу подпис от лицето на 14.12.2012г., а жалбата против нея е входирана в ОД на МВР-Перник на 27.12.2012г.. Административен съд Перник намира подадената жалба за допустима, като подадена в срок и от лице,

пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Жалбоподателят е на работа в системата на МВР от 1999г., като последно е заемал длъжността старши полицай /водач на патрулен автомобил/ в “Специализирани полицейски сили” на сектор “Охрана на обществения ред и териториална полиция” към отдел “Охранителна полиция” при ОД на МВР-Перник, категория “Е”, видно от приложена по делото кадрова справка.

Със заповед № 758 от 13.11.2012г. Директора на ОД на МВР-Перник е образувал дисциплинарно производство против И., затова, че на 12.11.2012г. в гр. Перник за времето от 06.00ч. до 07.00ч. в качеството му на орган на властта е осуетил наказателно преследване срещу лицето Н.Г.И., с цел да го избави от наказание, което му се следва по закон. Било образувано и следствено дело № 24/2012г. по описа на Окръжен следствен отдел-Перник за извършено престъпление по чл. 288 от НК. Директорът приел, че така извършеното представлява тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ПП на ЗМВР. Със заповедта е определен дисциплинарно разследващ орган и поименния му състав, който да проведе дисциплинарното производство. Служителят е отстранен от длъжността “старши полицай” и е разпоредено да му се изземат служебната карта, полицейски знак и оръжие. Разпоредено е още, че ако в хода на проверката се установи друго тежко нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарно разследващия орган да измени квалификацията на нарушението, съобразно установените факти и до 13.12.2012г. да се изготви становище по случая. На 13.11.2012г. държавния служител е запознат със съдържанието на заповедта, за което е положил своя подпис.

По повод образуваното дисциплинарно производство е постъпило писмено сведение с рег. № 19964 от 16.11.2012г. от И.. В тях е отразено, че на 11.11.2012г. дежурният от ОДЧ е разпоредил на автопатрула, в който е бил и И***, че се издирват криминално проявените лица Н.И.*** и Г.*** и автопатрула е изпратен на адреса на Н.***. Там била майката на Н.***, с която И.*** проверил едната стая, а другата я огледал колегата В.С.***. Н.*** не бил в апартамента. И.*** е отразил в обясненията си няма телефон с № ***, не ползва такъв и не е провеждал разговори от този телефон.

В хода на образуваното дисциплинарно производство е постъпило сведение от П.М.***, началник сектор “ПКП” до разследващия орган с рег. № 19876 от 15.11.2012г., в което посочва, че по безспорен начин е установено, че в момента на проверката лицето Н.*** е бил в къщи и е разговарял със служителите на АП 219, които са го предупредили, че го издирват от полицията. След около 30 минути същите служители се

обадил на Н. “Македончето” да го предупредят, че ще има повторна проверка и той трябва да напусне адреса. От В.П.С.***, колега на жалбоподателя е иззет мобилен телефон № *** при извършени следствени действия по дело № 24 на ОСЛО-Перник.

В докладна записка вх. № 19983 от 16.11.2012г. В.П.С.*** е вписал, че в 6.00ч. автопатрула е изпратен на адреса в Тева, с цел установяване и задържане на лицето Н.*** по прякор “М***. На адреса е била майката на издирваното лице и брат му, а Н.*** не е бил в къщи.

С вх. № 21063 от 16.11.2012г. е заведено в ОД на МВР сведение от Н.И.***, в което той заявява, че познава и двамата полицаи- В.*** и И***, като е контактувал повече с В.***. Същия казва, че 12.11.2012г., около 06.00ч. двамата полицаи са посетили дома му в кв. “Тева” и В.*** му е казал, че го търсят от полицията и му предложил да се скрие или да тръгне с тях. След около 10 минути В.*** му се обадил по телефона и го е попитал къде е.

С вх. № 21260 от 19.11.2012г. е заведено в ОД на МВР сведение от И. Я.***, майка на Н.И.***. В същите тя обяснява, че на 12.11.2012г., когато са дошли полицаите Н.*** не е бил в къщи.

Комисията водеща разследването е поискала да й бъде разрешено да прослуша записите от МЦМ в ОДЧ при ОД на МВР-Перник. В нарочен протокол са описани последователно нарежданията на дежурната част до автопатрул 219, които са потвърдени, че са разбрани. С.*** в 06.29ч. докладва, че на адреса не е установено издирваното лице.

По делото са представени седмичен график на служителите от “СПС”, сектор “ООР и ТП” към ОД на МВР-Перник за периода от 05.11.2012г. до 11.11.2012г., ежедневна ведомост за личния състав за 11.11.2012г., пътна книжка на автопатрул 219, списък на лица от активния криминален контингент водени на отчет в първо РУ”Полиция”-ОД на МВР-Перник, заповед за задържане рег. № 4 от 12.11.2012г., заповед рег. № 868 от 13.12.2012г. за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение” на В.С.***, протокол за претърсване и изземване на вещи от В.С.***.

Във връзка със задържането на служителите има излезла публикация в регионален вестник “Съперник” от 19.12.2012г., със заглавие: “Официално! Уволниха ченгетата контактували с подземния свят”. Конкретни имена не се споменават.

Въз основа на така описаните действия дисциплинарно разследващия орган е изготвил обобщена справка по случая. На И.*** е връчена покана рег. № 21492 от 05.12.2012г. за запознаване със справка рег. № 21637 от 06.12.2012г., като на 07.12.2012г. същият е положил своя подпис и се е запознал със съдържанието ѝ. На 10.12.2012г. е депозирал възражения, като директора на ОД на МВР-Перник е отбелязал, че се е запознал с тях на 11.12.2012г..

С оглед горепосочените действия, комисията е приела, че по безспорен и категоричен начин И.***, в качеството му на полицейски орган на 12.11.2012г. в гр. Перник, кв. "Тева" бл. 71, ап. 24 за времето от 06.00ч. до 07.00ч., не е изпълнил възложената му задача за задържане на лицето Н.И.***, като в нарушение на законовите разпоредби го е запознал със служебна информация с цел да осуети предприемане на процесуални действия срещу него. С това е нарушил разпоредбите на Етичния кодекс на МВР, обявен със Заповед № Из-2013 от 08.11.2006г., а именно т. 7- "Държавния служител пази доброто име на институцията", т. 8- "Държавният служител насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си", т. 12- "Изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия", т. 52- "Служебната информация, с която разполага държавния служител не може да бъде разгласявана пред други лица, освен по предвидения в закона ред", т. 64- "Не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване" и чл. 92- "Чрез спазването на правилата за поведение, заложили в Етичния кодекс и приети от всеки държавен служител се допринася за изграждането и утвърждаването на положителен образ на МВР". Разследващия орган е приел, че с действията си И.*** е допуснал тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ПП на ЗМВР изразяващи се в деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които са уронили престижа на службата и за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение". Обобщената справка рег. № 21637 от 06.12.2012г. относно резултата от проведеното дисциплинарно производство е докладвана на компетентния орган.

Със заповед № 869 от 13.12.2012г. Директора на ОД на МВР-Перник е наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратил служебните му правоотношения с МВР. За да постанови своя акт, видно от мотивите органа е приел, че на 12.11.2012г. за времето от 06.00ч. до 07.00ч., по повод възложена задача за установяване и задържане на лицето Н.И.***, полица е запознал същото със служебна информация с цел да осуети предприемане на процесуални действия срещу него, като е докладвал невярна информация, че издирваното лице не е установено на адреса. По този начин служителят е прикрил правонарушение, на което е станал свидетел и не е предприел действия за неговото предотвратяване. С тези си действия и бездействия е прието, че жалбоподателя е нарушил разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Заповедта е връчена на наказания служител на 14.12.2012г..

Недоволен от заповед № 869 от 13.12.2012г. на Директора на ОД на МВР-Перник е останал жалбоподателя, който в законоустановения 14 дневен по чл. 149, ал. 1 от АПК я е оспорил.

В хода на съдебното дирене се събраха писмени и гласни доказателства. Представи се служебна бележка рег. № 169 от 29.01.2013г. от завеждащ окръжен следствен отдел Перник, от която е видно, че в Централизираната информационна система на следствените служби към дата на издаването ѝ срещу И.*** няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения.

По искане на двете страни се събраха гласни доказателства и бяха изслушани свидетели.

От показанията на свидетеля Б.Т.***, снел обясненията от Н.И.***. се установява, че обясненията по случая са диктувани от Н.***, а на компютъра ги е записвал свидетеля Т.***. Същият е категоричен, че Н.*** е прочел обясненията и се е подписал под тях. Заявява, че Н.*** не е неграмотен, като същият му е казал, че трудно пише, но може да чете. Снемането е станало в присъствието и на още един член на комисията-Й.Б.***.

Свидетелските показания на И. Я.***, майка на Н.И.*** не се ценят. Същите са объркани, непоследователни, противоречащи си изцяло и по никакъв начин не внасят яснота касателно присъствието, респ. отсъствието на Н.*** около 06.00ч. на 12.11.2012г. на посочения адрес. Отчитайки родствената ѝ връзка с Н.И.*** показанията ѝ се приемат като теза защитаваща сина ѝ от евентуални неприятности.

Показанията на свидетелката С.С.***, журналист в Информационна агенция Мироглед се ценят. Въз основа на тях състава приема, че на нарочна пресконференция свикана и дадена от директора на ОД на МВР през м. 12.2012г. в присъствие на представители на медиите са оповестени имената на двамата служители, които са имали контакти с криминално проявени лица.

Така описаната фактическа обстановка се възприема от представената и приета от съда административна преписка и събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства.

На основание чл. 170, ал. 1 от АПК се указва на ответника по жалбата да ангажира доказателства, от които да е видно, как по какъв начин И.*** е запознал Н.*** със служебна информация и в какво се изразяват действията и бездействията на служителя. В тази връзка до приключване на съдебното дирене не се ангажираха никакви доказателства.

Въз основа на така описания доказателствен материал настоящия състав приема за безспорно, че жалбоподателя И.И.*** и В.С.*** са екипа на автопатрул № 219. На 12.11.2012г. И.*** е бил на работа като част от състава на автопатрул № 219 и в 8.00ч. е задържан на основание чл. 63 от ЗМВР от служител в Дирекция "Вътрешна сигурност" с оглед достатъчно

данни за извършено престъпление от общ характер по чл. 283 и чл. 288 от НК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

С оспорения в настоящото производство акт е наложено дисциплинарно наказание на служител от МВР. За да е законосъобразен същия, на първо място следва да е спазена дисциплинарната процедура, уредена в ЗМВР и ПП на ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 228, т. 3 от ЗМВР. Спазена е формата, като акта съдържа всички изискуеми реквизити. Доколкото получените данни са дали повод да се приеме, че е налице нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР дисциплинарното производство е образувано с писмена заповед, съгласно изискванията на чл. 230, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, като на основание ал. 2 на същия член е определен и дисциплинарно-разследващия орган. Тази заповед съдържа изискуемите от чл. 239, ал. 1 от ПП на ЗМВР реквизити и е връчена по съответния ред на лицето, за което се отнася. С оглед на това, съдът приема, че са спазени императивните изисквания на чл. 243 от ПП на ЗМВР.

На следващо място дисциплинарно разследващия орган е изготвил и обобщена справка за резултатите от разследването, съгласно предвиденото в ал. 3 на същия текст. Връчена е покана за запознаване с обобщената справка, с посочен ден и час за запознаване. Върху самата справка има отбелязване, че на 07.12.2012г. И. е запознат със справката и резултатите в нея. В срока по чл. 243, ал. 4, във вр. с ал. 5 от ПП на ЗМВР са постъпили възражения. Преди да наложи дисциплинарно наказание наказващия орган се е запознал и е приел писмените обясненията на държавния служител, при което е спазена разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР. Директора на ОД на МВР-Перник е преценил събраните доказателства и е приел, че е налице извършено дисциплинарно нарушение по чл. 224, ал. 2, т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ПП на ЗМВР - извършено деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавен служител в МВР, с което се уронва престижа на службата, поради което е наложил предвиденото в тази разпоредба за такова нарушение наказание – уволнение и прекратяване на служебното правоотношение. Всичко изложено води до извода, че е спазена дисциплинарната процедура по налагане на наказанието и не са допуснати

съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Оспорената в настоящото производство заповед е материално незаконосъобразна. В хода на административното производство не са събрани доказателства, от които да е видно как и по какъв начин на 12.11.2012г. наказания служител е свел до знанието на Н.И.*** служебна информация целяща да осуети предприемане на процесуални действия и е докладвал невярна информация, че издирваното лице не е намерено на адреса. Не са събрани и доказателства, по какъв начин същото това лице е станало свидетел и е прикрило правонарушение. Да, действително по делото са налични доказателства, от които се установява, че срещу състава на автопатрул 219 е предприета предварителна проверка от отдел “Вътрешна сигурност”, в колегата му Стефанов на 12.11.2012г. при извършен личен обиск е открит мобилен телефон, от който се твърди, че е предупреден издирвания Н.И.***, но тези доказателства сами по себе си не са доказателство, което да доведе и да се цени като такова уличаващо пряко жалбоподателя в сочените нарушения. За безспорно и неподлежащо на доказване въз основа на изявленията на двете страни се приема обстоятелството, че И.*** не е провеждал разговор по иззетия от колегата му С.*** мобилен апарат. Обвинението се гради на два стълба, първият, от които е сведение рег. № 19876 от 15.11.2012г. на П.М.***, в което той заявява, че в момента на проверката е установено по безспорен начин, че на адреса си в “Тева”- Н. *** е бил в къщи и е разговарял с полицаите. Към сведението липсват приложени доказателства, нито се сочат такива. Дисциплинарно разследващия орган е счел за достатъчно твърдението на М.*** и не е събирал доказателства в тази връзка. Втория момент е сведението на Н.Г.И.***. Това лице, безспорно представлява интерес за органите на полицията, видно от списък приложен по делото на лицата, представляващи активен криминален контингент. От справка приложена по делото се установява, че същия е задържан девет пъти в поделенията на МВР-Перник, има няколко противоправни прояви, преписките по които са прекратени, т. е. това лице е “познато” в пряк смисъл на органите на МВР. Вписаните изявления от негово име в сведението приложено по делото са доста нелогични, при положение, че със същите се заявява съпричастност към извършено престъпление по НК. В чл. 257 от ПП на ЗМВР е предвидено, че за неуредените в глава шеста-“Дисциплинарна отговорност” се прилагат разпоредбите на АПК. Това означава, че при издаването на административния акт са приложими разпоредбите на АПК дотолкова, доколкото в специалният закон липсват изрични правила, в това число и тези по събирането на доказателствата от административния орган в хода на производството по издаването на административния акт. Според чл. 39, ал. 1 от АПК, фактите и обстоятелствата се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения,

писмени и веществени доказателствени средства, които не са забранени със закон, освен ако специален закон предписва доказването на някои факти и обстоятелства да се извърши с други средства. По делото липсват индиции, от които да се направи извод, че лицето дало сведенията е знаело в какво качество се призовава и за извършването на какви процесуални действия. Съгласно АПК сведенията се дават писмено, а изключението е уредено в ал. 3 на същия текст. Приложеното в административното производство сведение няма задължителните реквизити и не е събрано по законоустановения ред. Налице е съществено процесуално нарушение на административно производствените правила, касателно събирането на доказателства, което не би могло да се отстрани чрез разпит на лицето дало сведенията. Поради тази причина сведението не се приема за редовно събрано доказателство в административното производство и не се цени.

Според чл. 221, ал. 1 от ПП на ЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична и всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина. От всичко изложено по-горе следва извода, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е постановена без да е установено по безспорен начин извършването на нарушение от страна на държавния служител. Не са събрани доказателства, въз основа, на които да е установено по безспорен начин вмененото нарушение на служебни задължения изразяващи се в запознаване на Н.И.*** със служебна информация, докладване на невярна информация и прикриване на правонарушение, още по-малко не е установено личното виновно поведение на наказания служител. Следва да се отбележи, че дисциплинарно разследващия орган в обобщената справка и в съпътстващите я документи не е констатирал дисциплинарно нарушение свързвано с докладване на невярна информация и прикриване на правонарушение. Едва в заповедта за първи път се въвеждат тези нарушения, без за тях да е проведено производство, без да са подкрепени с доказателства и без жалбоподателя да може да възрази своевременно. Всичко гореописано е достатъчно основание да се приеме, че заповедта е материално незаконосъобразна. Дисциплинарната отговорност е самостоятелна лична отговорност, която държавните служители в МВР носят за виновно извършени от тях нарушения на служебната дисциплина по чл. 224, ал. 1 от ЗМВР и не може да предполага и тълкува, че състава на автопатрул № 219 като цяло евентуално е извършил описаните деяния. Съгласно чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове наказателна, административна или дисциплинарна отговорност не може да се извлича по тълкувателен път и да се предполага.

Отделно от това, дори да се приеме противното, то така описаните факти говорят за нарушение неизпълнение на служебните задължения по чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, но не и за извършено друго тежко

нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. С ТП № 3 по т. д. № 4/2007 г. на ОС на съдиите при ВАС, е прието, че в случаите, в които е извършено действие или бездействие във връзка със служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани със ЗМВР, подзаконови нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и на началниците на служби, т. е. нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, следва да се налага наказание на онези основания, в чиито фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения. В тези случаи моралната оценка на наказващия орган за извършеното нарушение и обстоятелството, че нарушението се определя като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавен служител в МВР няма значение, защото не са елемент на фактическия състав по чл. 230, ал. 1, т. 4 от ПП на ЗМВР и липсва основание за уволнение по този текст.

По горните съображения съдът приема, че заповедта е незаконосъобразна и като такава следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И.Б.И. *** Заповед рег. № 869/13.12.2012г. на Директора на ОД на МВР – Перник, с която му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в ОД на МВР-Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: /п/